TÉMY NA BIBLICKÚ OLYMPIÁDU V ROKU 2027

Nová zmluva

1.kategória /3.a 4.roč./

Ženy v Novej zmluve

Učebný text je zo Svetla: Máriino a Jozefovo videnie, Mária na návšteve u Alžbety, Narodenie Jána Krstiteľa, Narodenie Ježiša, Predstavenie Ježiša v chráme, Zjavenie Krista Pána mudrcom, Útek do Egypta, Dvanásťročný Ježiš v chráme, Svadba v Káne Galilejskej, Ukrižovanie Ježiša, Ježišov pohreb, Vzkriesenie Ježiša

MÁRIINO A JOZEFOVO VIDENIE (L 1, Mt 1)

0 šesť mesiacov poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta Nazaret k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa menoval Jozef a bol z Dávidovho rodu. Panna sa volala Mária. Keď anjel vošiel k nej, oslovil ju: „Buď pozdravená, milosťou obdarená. Pán s tebou!" Ona, zarazená jeho rečou, premýšľala, čo tento pozdrav znamená. Vtedy jej anjel povedal: „Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Hľa, počneš a porodíš syna, ktorému dáš meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať. Naveky bude kraľovať nad Jákobovým domom."

Mária sa spýtala: „Ako sa to stane, veď ja nepoznám muža?" A anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho zatieni ťa. Preto aj to, čo svätého sa narodí z teba, bude sa volať Syn Boží. Hľa, Alžbeta, tvoja príbuzná, ktorú považovali za neplodnú, tiež počala. Lebo Bohu nič nie je nemožné." Na to Mária povedala: „Som služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa tvojho slova." A anjel odišiel od nej.

I Jozefovi sa zjavil vo sne anjel Pánov a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za ženu, lebo čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo On vyslobodí ľud z hriechov." Keď sa Jozef prebudil zo sna, urobil, ako mu prikázal anjel Pánov, a vzal si Máriu za ženu.

Žid 2, 2: Slovo, ktoré anjeli hlásali, bolo prísne platné.

MÁRIA NA NÁVŠTEVE U ALŽBETY (L 1)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu do hornatého judského kraja a vošla do Zachariášovho domu. Pozdravila Alžbetu. Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, naplnená bola Duchom Svätým a hovorila: „Blahoslavená si medzi ženami. Ale ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Blahoslavená, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán." Vtedy Mária povedala: „Velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, mojom Spasiteľovi. Lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Odteraz blahorečiť mi budú všetky pokolenia. Lebo Mocný učinil so mnou veľké veci a sväté je Jeho meno. Jeho milosrdenstvo je s tými, čo sa Ho boja z pokolenia na pokolenie." Mária zostala u Alžbety asi tri mesiace a potom sa vrátila domov.

Iz 7,14: Sám Pán vám dá znamenie: Ajhľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Immanuel.

NARODENIE JÁNA KRSTITEĽA (L 1)

Alžbete sa narodil syn. Jej susedia a príbuzní počuli, že Pán ju obdaroval milosrdenstvom, a radovali sa s ňou. Na ôsmy deň prišli obzerať dieťatko a chceli ho pomenovať Zachariášom podľa otca. Ale matka povedala: „Nie. Bude sa volať Ján." Hovorili jej: „Veď nemáš nikoho v rodine, kto by sa tak volal." Obrátili sa k jeho otcovi, ako ho chce pomenovať. Zachariáš si pýtal tabuľku a napísal na ňu: „Ján je jeho meno." Všetci sa tomu divili. Hneď na to sa Zachariášovi otvorili ústa, prehovoril a velebil Boha. Po celom hornatom kraji judskom sa rozprávalo o tom všetkom. Tí, čo to počuli, hovorili: „Čo len bude z tohto dieťaťa?" Zachariáš, naplnený Duchom Svätým, prehovoril takto: „Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo zhliadol na svoj ľud a vykúpil ho. Vzbudil v nás nádej spasenia v dome svojho služobníka Dávida. A ty, dieťatko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou, aby si Mu pripravil cestu a učil Jeho ľud známosti spasenia, totiž, že náš Boh odpustí hriechy zo svojho milosrdného srdca, s ktorým zhliadol na nás ako vychádzajúce slnko z výsosti, aby svietil sediacim v tme a v tôni smrti a upravil nám nohy na cestu pokoja."

A Ján rástol a mocnel na duchu. Žil na púšti až do dňa svojho vystúpenia pred Izraelom.

Ž 92, 2 Dobré je Hospodinu ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší.

NARODENIE JEŽIŠA (L 2)

V tých dňoch cisár Augustus prikázal urobiť súpis celého sveta. Tento súpis bol prvý raz vtedy, keď bol sýrskym vladárom Kyrenios. Všetci sa išli zapísať, každý do svojho rodného mesta. I Jozef sa vybral z galilejského mesta Nazareta do Judska, do Dávidovho mesta Betlehem, lebo bol z domu a rodu kmeňa Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. Porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, pretože v útulku nebolo pre nich miesta.

V tom kraji boli pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov sa postavil vedľa nich a osvietila ich sláva Pánova. Zmocnil sa ich veľký strach. Ale anjel im povedal: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude pre celý ľud; Lebo v meste Dávidovom narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán. A toto vám bude znamením: nemluvniatko, zavinuté do plienok a uložené v jasliach." A hneď s anjelom zjavilo sa množstvo nebeských vojov, ktoré chválili Boha a volali: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle." Len čo sa anjeli vrátili do neba, pastieri si povedali: „Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa tam stalo, čo nám oznámil Pán." Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i nemluvniatko uložené v jasliach. Keď to uvideli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o dieťati. Všetci, čo to počuli, divili sa tomu, čo im pastieri hovorili. Ale Mária si toto všetko zachovala v srdci a premýšľala o tom.

Potom sa pastieri vrátili, oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.

Iz 9, 5: Dieťa narodilo sa nám, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.

PREDSTAVENIE JEŽIŠA V CHRÁME (L 2)

Na ôsmy deň dieťatko obrezali a dali mu meno Ježiš, ako Ho anjel pomenoval prv, než sa narodilo.

Po šiestich týždňoch rodičia priniesli dieťa Ježiša do Jeruzalema, aby Ho predstavili Pánovi a aby podľa zákona priniesli za neho obeť: dve hrdličky alebo dva holúbky.

Vtedy žil v Jeruzaleme človek menom Simeon, muž spravodlivý a bohabojný, ktorý očakával útechu pre Izrael. Duch Svätý mu oznámil, že neumrie, kým neuvidí Krista, Pomazaného Božieho. Vedený Duchom Svätým prišiel do chrámu. Keď rodičia priniesli dieťa Ježiša do chrámu, vzal si ho do náručia a chválil Boha slovami: „Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov ako svetlo, ktoré sa zjaví pohanom a oslávi Tvoj ľud Izrael."

Jozef a Mária sa divili tomu, čo sa o Ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii povedal: „Tento je určený na pád a na povstanie mnohých v Izraeli, na znamenie, ktorému budú odporovať, aby sa zjavilo myslenie mnohých sŕdc. Aj tebe meč prenikne dušu."

Vtedy žila aj prorokyňa Anna, osemdesiatročná vdova, ktorá nevychádzala z chrámu, ale pôstom a modlitbami slúžila Bohu vo dne i v noci. Aj ona predstúpila, velebila Boha a rozprávala o dieťati všetkým, ktorí očakávali vykúpenie Jeruzalema.

Keď Jozef a Mária vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do svojho galilejského mesta Nazaret. Dieťatko však rástlo a mocnelo, plné múdrosti, a milosť Božia spočinula na Ňom.

G 4, 4: Keď prišla plnosť času, poslal Boh Syna svojho, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo sú pod zákonom, aby sme prijali synovstvo.

ZJAVENIE KRISTA PÁNA MUDRCOM (Mt 2)

Keď sa Ježiš narodil v Betleheme, prišli do Jeruzalema z východných krajín mudrci, ktorí sa pýtali: „Kde je ten narodený kráľ židovský? Na východe sme videli totiž Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť."

Keď to počul kráľ Herodes, vyľakal sa a s ním celý Jeruzalem. Zhromaždil všetkých veľkňazov a zákonníkov a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Kristus Mesiáš. Povedali mu: „V judskom Betleheme, lebo prorok Micheáš tak píše: A ty, Betlehem v judskej krajine, nie si najmenší medzi judskými mestami, lebo z teba vyjde vojvodca, ktorý bude pásť môj ľud izraelský."

Nato Herodes tajne povolal mudrcov, dôkladne sa ich pospytoval na čas, keď sa zjavila hviezda. Poslal ich do Betlehema so slovami: „Choďte, dôkladne sa prezveďte o tom dieťatku. A keď Ho nájdete, oznámte mi, aby som aj ja šiel a poklonil sa Mu."

Mudrci vypočuli kráľa a odišli. A hľa; hviezda, ktorú videli na východe, šla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťatko. Keď uzreli hviezdu, veľmi sa zaradovali. Potom vošli do domu a našli dieťatko i s matkou Máriou. Padli na tvár a klaňali sa Mu. Potom otvorili klenotnice a darovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A keď sa im vo sne dostalo napomenutie, aby sa nevracali k Herodesovi, vrátili sa do svojej krajiny inou cestou.

Iz 60, 3: Národy prídu k tvojmu svetlu a králi k jasu, ktorý žiari nad tebou.

ÚTEK DO EGYPTA (Mt 2)

Keď mudrci odišli, anjel Pánov vo sne povedal Jozefovi: „Vstaň, vezmi dieťatko a Jeho matku, uteč do Egypta a ostaň tam, dokiaľ ti nepoviem. Lebo Herodes bude hľadať dieťatko, aby ho zahubil." Jozef vstal, v noci vzal dieťatko i Jeho matku a odišiel do Egypta, kde bol do smrti Herodesovej.

Keď Herodes videl, že ho mudrci oklamali, strašne sa rozhneval a dal povraždiť všetky deti v Betleheme a na celom okolí od dvojročných nadol, podľa času, na ktorý sa povypytoval mudrcov.

Keď Herodes umrel, anjel Pánov sa zjavil Jozefovi vo sne a povedal: „Vstaň, vezmi dieťatko i jeho matku a choď do krajiny izraelskej, lebo pomreli tí, čo číhali na život dieťatka." Jozef vstal, vzal dieťatko a jeho matku a prišiel do krajiny izraelskej. Ale keď počul, že v Judsku vládne Archelaos namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ta ísť a odobral sa do Galiley. Tam sa osadil v meste Nazaret, aby sa naplnilo prorocké slovo o Pánu Ježišovi, že sa bude volať Nazaretský.

Oz 11,1: Keď bol Izrael mladý, zamiloval som si ho; z Egypte: som povolal svojho syna.

DVANÁSŤROČNÝ JEŽIŠ V CHRÁME (L 2)

Ježišovi rodičia chodievali každoročne do Jeruzalema na slávnosti veľkonočného baránka. Keď mal Ježiš dvanásť rokov, šli tiež do Jeruzalema, ako bolo na sviatky zvykom. Ježiša vzali so sebou. Po skončení slávnostných dní sa vracali domov, ale dieťa Ježiš ostalo v Jeruzaleme. Jeho rodičia o tom nevedeli. Mysleli, že je niekde v sprievode a prešli deň cesty. Potom Ho hľadali medzi príbuznými a známymi, ale nenašli Ho. Vrátili sa do Jeruzalema a tam Ho hľadali. Napokon Ho po troch dňoch našli v chráme sedieť medzi učiteľmi, ako počúval a kládol im otázky. Všetci, čo ho počúvali, žasli nad Jeho rozumnosťou a nad Jeho odpoveďami. Keď Ho rodičia zbadali, preľakli sa. A matka Mu povedala: „Synu, čo si nám to vykonal? Hľa, tvoj otec i ja sme ťa s úzkosťou hľadali." „On im odpovedal: „Ako to, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že sa musím zaoberať tým, čo patrí môjmu Otcovi?" Ale oni tomu nerozumeli. — Potom Ježiš šiel s nimi, prišiel do Nazaretu a bol im poslušný. Matka však zachovávala všetky tie slová vo svojom srdci. A Ježiš napredoval v múdrosti, veku a obľube u Boha aj u ľudí.

Kol 2, 3: V Kristu sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.

SVADBA V KÁNE GALILEJSKEJ (J 2)

V Galilejskej Káne bola svadba, na ktorej bola Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a Jeho učeníkov. Keď im chýbalo víno, matka povedala Ježišovi: „Nemajú vína!" Ale Ježiš jej odpovedal: „Žena, čo mňa a teba do toho? Ešte neprišla moja hodina." No jeho matka povedala posluhovačom: „Urobte všetko, čo vám povie!"

Podľa židovského zvyku stálo tam šesť veľkých kamenných nádob na vodu, potrebnú na očisťovanie. Ježiš povedal sluhom: „Naplňte tie nádoby vodou!" A naplnili ich až po okraj. Potom povedal: „Teraz naberte a zaneste staršiemu!" Zaniesli. Starejší ochutnal vodu, ktorá bola premenená na víno, ale nevedel, odkiaľ to bolo, zavolal si ženícha a povedal mu: „Každý podáva najprv dobré víno a keď si hostia už upili, dá horšie. Ty si však zachoval dobré víno až dosiaľ!"

Toto znamenie v Galilejskej Káne bolo prvé, ktoré Ježiš urobil a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v Neho.

J 1, 14: To Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my hľadeli sme na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, bolo plné milosti a pravdy.

UKRIŽOVANIE JEŽIŠA (Mt 27, Mk 15, L 23, J 19)

Vojaci prevzali Ježiša. Obliekli Mu jeho šaty a viedli Ho, aby Ho ukrižovali. Ježiš niesol svoj kríž a šiel na miesto, ktoré sa volalo Golgota. Cestou stretli človeka menom Šimon z Kyrény. Toho donútili niesť Ježišov kríž.

Keď prišli na popravné miesto, dali Mu piť víno zmiešané so žlčou. Ale keď to Ježiš ochutnal, nechcel piť. Ráno o deviatej Ho ukrižovali a vojaci si losovaním rozdelili Jeho šaty.

Pilát mu dal vyvesiť nad hlavu nápis: „Toto je Ježiš Nazaretský, kráľ Židov." Ten nápis čítalo mnoho Židov. Veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Kráľ Židov! ale, že On povedal: Ja som kráľ Židov!" No Pilát odpovedal: „Čo som napísal, napísal som!"

Spolu s Ježišom boli ukrižovaní dvaja lotri, jeden sprava a druhý zľava. Jeden z nich sa Mu rúhal: „Či nie si Ty Kristus? Zachráň seba i nás!" Ale druhý ho karhal: „Ani ty sa nebojíš Boha. My sme spravodlivo odsúdení za to, čo sme popáchali, ale tento neurobil nič zlého." A Ježišovi povedal: „Pane, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." Ježiš mu odpovedal: „Vskutku, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji." A prosil i za tých, čo Ho ukrižovali: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia."

Pri Ježišovom kríži stála Jeho matka. Keď ju Ježiš uzrel a keď vedľa nej videl stáť učeníka, ktorého miloval, riekol matke: „Žena, ajhľa, tvoj syn!" Potom riekol učeníkovi: „Ajhľa, tvoja matka!" A od tej chvíle ju ten učeník prijal k sebe.

Keď prišla dvanásta hodina, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny odpoludnia. O tretej hodine zvolal Ježiš mohutným hlasom: „Éli, éli, lama sabachtani?", to je v preklade: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?" A niektorí z tých, čo tam stáli, keď to počuli, povedali: „Ajhľa, volá Eliáša."

Keď Ježiš videl, že je už všetko dokonané, povedal: „Žíznim." A ktosi pribehol, namočil hubku do octu, vložil ju na trstinu a napájal Ho so slovami: „Nechajte Ho, uvidíme, či príde Eliáš, aby Ho sňal." — Keď Ježiš zacítil ocot, riekol: „Dokonané!" Potom zvolal veľkým hlasom: „Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha!" A keď to povedal, dokonal.

A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dve časti, zem sa triasla, skaly pukali, hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých vstali, vyšli z hrobov a po Jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a mnohým sa ukázali. Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli, čo sa dialo, veľmi sa báli a hovorili: „Tento bol naozaj Syn Boží!" Zástupy, ktoré sa na to dívali, bili sa do pŕs a vracali sa domov. Ale jeho známi stáli obďaleč. Aj ženy, ktoré Ho nasledovali z Galiley, pozerali sa na Neho.

J 1, 29: Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.

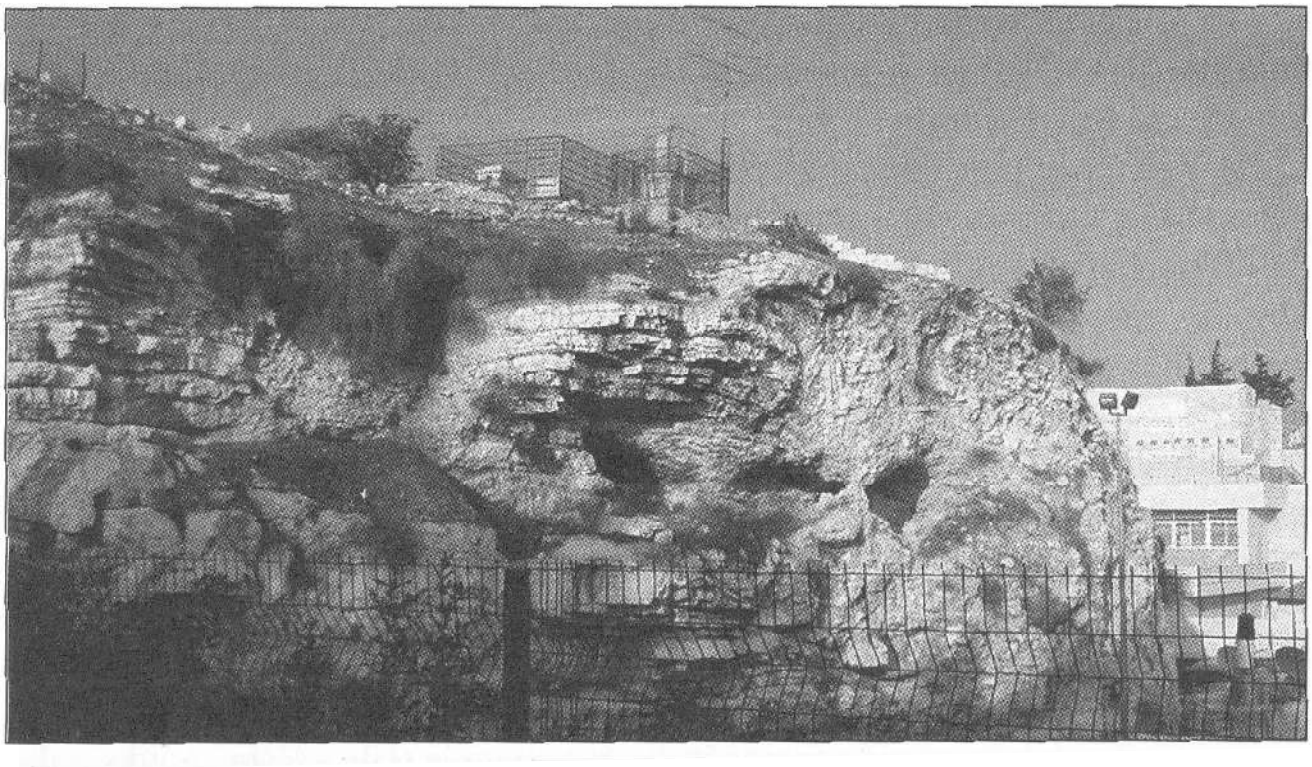

Miesto, kde ukrižovali Ježiša, sa volalo Golgota. V preklade je to lebečné miesto (má tvar lebky). Bol to vŕšok za hradbami Jeruzalema, ale tiež to bolo miesto, v ktorého blízkosti viedla cesta. Pri tomto mieste bola záhrada, v ktorej bol skalný hrob.

JEŽIŠOV POHREB (L 23, J 19)

Večer istý muž menom Jozef, člen veľrady, dobrý a spravodlivý človek, ktorý bol tajným Ježišovým učeníkom, požiadal Piláta, aby mohol sňať Ježišovo telo z kríža. Pilát privolil. Prišiel aj Nikodém, ktorý po prvý raz prišiel k Ježišovi v noci, a priniesol myrhu i aloe. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna, ako je u Židov obyčaj pochovávať. Blízko miesta, kde bol Ježiš ukrižovaný, bola Jozefova záhrada a v nej nový hrob, vytesaný v skale, v ktorom ešte nikto nikdy neležal. Tam položili Ježiša, privalili k hrobu veľký kameň a odišli.

Mária Magdaléna a iná Mária sedeli oproti hrobu a videli, ako bolo uložené telo Ježišovo. Potom sa vrátili a pripravili voňavé oleje a masti. Ale v sobotu podľa prikázania odpočívali. Na druhý deň prišli k Pilátovi veľkňazi a farizeji a povedali mu: „Pane, spomenuli sme si, že onen zvodca riekol ešte zaživa: Po troch dňoch vstanem. Rozkáž teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby v noci neprišli Jeho učeníci, neukradli Ho a aby nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych. Posledný blud bude horší ako prvý." Ale Pilát im odpovedal: „Máte stráže, choďte a strážte, ako viete!" A oni šli, zabezpečili hrob, zapečatili kameň a postavili stráž.

Ž 16, 9: Preto sa teší moje srdce a jasá moja duša, aj moje telo prebývať bude bezpečne.

VZKRIESENIE JEŽIŠA (Mt 28, Mk 16, J 20)

V prvý deň po sobote na úsvite nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil neba, prišiel a odvalil kameň od Ježišovho hrobu a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a rúcho mal biele ako sneh. Zo strachu pred ním sa strážcovia chveli a zostali ako mŕtvi.

Vtedy prichádzali k hrobu zbožné ženy, ktoré nakúpili voňavé oleje, aby nimi pomazali Ježišovo telo. Hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu?" Ale keď došli k hrobu, videli, že kameň je odvalený. Keď vošli do hrobu, uvideli mládenca, oblečeného do bieleho rúcha, sedieť na pravej strane a preľakli sa. On im však povedal: „Nebojte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného? Vstal, niet Ho tu; hľa, miesto, kde Ho boli položili. Ale vy choďte, povedzte Jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych a predchádza vás do Galiley; tam Ho uvidíte, ako vám povedal." A ony odišli od hrobu, so strachom i s veľkou radosťou bežali to zvestovať Jeho učeníkom.

Peter a Ján šli k hrobu. Bežali spolu, ale Ján predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl v hrobe ležať plachty, ale nevošiel dnu. Peter vstúpil do hrobu a tiež tam videl ležať plachty, ale šatka, ktorú mal Ježiš na hlave, bola osobite zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel do hrobu aj Ján a uveril. Potom sa učeníci vrátili domov.

Ale Mária Magdaléna ostala pri hrobe a plakala. Keď sa nahla do hrobu, videla tam dvoch anjelov v bielom rúchu, ktorí jej povedali: „Žena, čo plačeš?" Odpovedala im: „Vzali Pána a neviem, kam Ho položili!" Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. Spýtal sa jej: „Žena, čo plačeš? Koho hľadáš?" Ona si myslela, že je to záhradník a povedala Mu: „Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil a ja si Ho odnesiem." Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Vtedy Mu ona povedala po hebrejsky: „Rabbúni (to znamená: Majstre!).“ Ježiš jej riekol: „Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi. Ale choď k mojim bratom a povedz im, že vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.“ A Mária šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.

Niektorí zo stráže šli do mesta a oznámili veľkňazom, čo sa stalo. Tí sa poradili a dali vojakom hodne peňazí, aby hovorili, že Ježiša v noci ukradli Jeho učeníci, keď oni spali. Vojaci vzali peniaze a urobili, ako ich poučili.

J 14, 19: Ešte máličko a svet ma viac neuvidí, ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť.